

[Indenrigsministeren.]

Man kan spørge: Hvordan vil Lovens Virkninger blive med Hensyn til den kommunale Ejendomsbeskatning? Det er klart, at for Sognekommunernes Vedkommende vil Reformen virke i betydelig Grad udlignende. Det er en Følge af, at der overalt indføres en ensartet Grundskyld paa 4,4 pro mille, medens den kommunale Skattelettelse bliver størst i de Kommuner, der paa Grund af deres meget store Skattebehov har maattet gaa til overordentlig høje kommunale Ejendomsskatter. For Amtskommunernes Vedkommende vil de Lettelser, som Ophævelsen af Politiudgifterne og Tilskuddet til Sygehuse medfører, komme til at repræsentere en Nedsættelse af omkring 3 pro mille. I de Kommuner, hvor Ejendomsbeskatningen for Tiden er meget lav, vil der komme en mindre Stigning, medens der i de Kommuner, hvor Ejendomsbeskatningen er meget høj, vil ske en ikke ubetydelig Nedsættelse. I de Kommuner, der ligger i Gennemsnittet, vil Forholdet derimod i det væsentlige blive som nu. For Byernes Vedkommende vil Ejendomsskatterne blive noget forhøjet, men man maa i denne Forbindelse erindre den faktiske Tilstand med Hensyn til Ejendomsbeskatningen i Landet i Øjeblikket. Ejendomsbeskatningen i København kendetegnes ved en Grundskyldspromille paa 7,5, paa Frederiksberg 8,4, i Gentofte 1,6, i Købstadkommunerne gennemsnitlig 6,07, i Sognekommunerne 12,88 og ved Siden heraf for Landdistrikternes Vedkommende en Grundskyldspromille i Amterne paa 8.

Med Henblik paa det Lovforslag angaaende en Udligningsordning mellem København, Frederiksberg og Gentofte, som det høje Landsting har til Behandling, skal jeg endnu gøre opmærksom paa, at der selvfølgelig er et indre Sammenspil mellem dette Lovforslag og det, der her foreligger til Behandling. Det kan udtrykkes paa den Maade, at naar Landsudligningen er gennemført, vil efter de foreslaaede Regler for Hovedstadsudligningen Frederiksbergs og Gentofte Kommunes Tilsvær til Københavns Kommune automatisk gaa ned i Kraft af, at hele Udgiftsniveauet i Hovedstadskommunerne sænkes gennem den Ordning, der her stilles Forslag om.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling, idet jeg gør opmærksom paa, at Finansministeren og Socialministeren vil fremsætte Forslag om de af Lovforslaget følgende Ændringer i Statsejendomsbeskatningen og Socialre-

men, ligesom jeg gør opmærksom paa, at der her i Tinget vil være at indføre de fornødne Overgangsbestemmelser med Hensyn til Tidspunktet for Lovens praktiske Gennemførelse.

V. Buhl: Det foreliggende Lovforslag er Hovedforslaget i den Trekant af Skatte-love, som gennemføres i denne Rigsdags-samling, og som hver paa sin Vis forfølger det Formaal at skabe større Ligelighed i den kommunale Beskatning. Medens den nye Erhvervsbeskatning og Hovedstadsudligningen alene jævner Skattetrykket inden for lokale Omraader, betegner Lovforslaget om Oprettelse af en fælleskommunal Udligningsfond en stort anlagt Plan til Regulering af det kommunale Skattetryk hele Landet over.

Naar man beskæftiger sig med det statistiske Materiale, der foreligger vedrørende den kommunale Beskatning, er det jo en saare broget Mangfoldighed af Skatteprocenter og Grundskyldspromiller m. v., der møder en. Vi har tidligere her i Tinget haft Lejlighed til at beskæftige os med den store Forskel i Skattetrykket inden for Hovedstadsomraadet, København, Frederiksberg og Gentofte. Men ogsaa Landet over er der meget store Forskelle at konstatere. Jeg skal blot nævne et Par enkelte Tal. Der var i 1934—35 113 Sognekommuner, hvor Grundskyldspromillen var fra 12 til op over 25 og Skatteprocenten fra 7 til op over 12. Det var altsaa de haardets beskattede Kommuner, der baade med Hensyn til Grundskyldspromille og Skatteprocent laa meget højt. Omvendt var der 140 Kommuner, hvor Grundskyldspromillen laa under 8, og hvor Skatteprocenten laa under 5. Ja, der var endogsaa 46 af disse Kommuner med den lave Grundskyld, der havde en Skatteprocent af under 3. For at nævne Ydertallene for Købstæderne ligger det saadan, at der var 18 Købstæder med en Skatteprocent fra 10 til op over 12, og heraf var der 8, som havde en Grundskyldspromille fra 8 til op over 10. Forholdet er i det hele taget det, at medens de højeste Sætsler i Landkommunerne ligger paa Grundskylden, ligger de i Købstæderne paa Skatteprocenten. Omvendt var der 20 Købstæder, hvor Skatteprocenten var under 7, og af dem var der 8 med en Grundskyldspromille af under 5. Altsaa ogsaa her er der en meget stor Afstand mellem Yderpunkterne, naar man sammenligner Kommuner, som baade med Hensyn til Grundskyld og Skatteprocent ligger enten i Toppen eller i Bunden.

Det er jo Sædyane, naar man foretager